

DOMA ZSOLT – A MAGYAR „NYÁJ” SZELLEMI ÁLLAPOTA

Néhány rövid gondolat az üzenethez

Ennek a rövid üzenetnek a közzétételével azért vártunk, mert szükségesnek láttuk, hogy az üzenet tartalma megmértessen. Ezt az eljárást főleg Zsolt barátom szokta alkalmazni, ő ugyanis általában semmit nem fogad el, vagy nem közöl másokkal, amíg ő maga teljesen meg nem győződött annak igazsága és isteni ihletettsége felől. Akik oldalunkat már meglátogatták, jól ismerik Doma Zsoltnak „A magyar napraforgóról” című szintén rövid prófétikus üzenetét, amelynek közreadásával több évet is várt. Akkor érezte először, hogy Isten zöld lámpát adott neki az üzenet nyilvánosságra hozásához, amikor megtudta, hogy ugyanazt a látomást rajta kívül már mások is megkapták, mégpedig nem is Magyarországon, hanem más-más országokban. A mostani üzenettel kapcsolatosan szintén ez a helyzet. Ezt az üzenetet az elmúlt hónapokban rajta kívül mások is megkapták, ezért látjuk jónak most közölni az olvasókkal ezt az írást. Zsolt barátom rövid üzenetében említést tesz azokról a magyarországi keresztény vezetőkről, akiknek gonosz, sauli jellemük van. Zsolt természetesen nem Isten felkent embereire gondol, nem azokra a keresztény vezetőkre gondol, akik még az életüket is készek letenni az Úrért és a testvéreikért, hanem azokra a képmutató és vallásos vezetőkre, akik engedetlenségükkel és lázadásukkal mostanra csődbe vitték azokat a gyülekezeteket és felekezeteket, amelyek évtizedekkel ezelőtt még virágzó állapotban voltak. Kétségtelen, hogy Magyarország most valaminek a küszöbén áll. Egyre többen érezzük, hogy hamarosan nagy változásoknak leszünk szemtanúi, és talán résztvevői is, amennyiben azt az Úr is úgy akarja. Éppen ezért biztos vagyok abban, hogy akik ugyanígy éreznek, teljes mértékben érteni fogják ezt az írást.

Nochta Pál Attila

2005. február 20.

Doma Zsolt

A magyar „nyáj” jelenlegi szellemi állapota, Magyarország szellemi jelene:

A magyar „juhokon” többnyire Saulok uralkodnak, akiket valamikor Isten kent fel (de vannak olyanok is, akiket csak emberek, vagy önmaguk), és hívott el, de engedetlenek lettek, felfuvalkodtak és varázslásba (pl.:manipulálás) estek. Nem szentelődtek meg, nem engedték hatni romlott jellemükre Isten Szellemét és Igéjét, mint kenetet. Vagyis az óemberük nem lett levetkőzve, nem lettek szellemileg körülmetélve. Isten elvette tőlük a királyságot, a hatalmat és a kenetet, de még nem mozdította el őket a helyükről, mert a „Dávidok” még nem készültek fel. Isten keresett a Saulok helyett Dávidokat, akik minden akaratát megteszik és őket már fel is kente.

A Saulok még fenn akarják tartani a látszatot, erősen védik pozíciójukat és féltik hatalmukat, nehogy „lebukjanak” (2 Tim. 3,1-5-9. Csia fordítás). Ezért üldözik a Dávidokat, persze csak, ha felismerik őket. A Saulok uralma csak addig tarthat, amíg a pusztai próbákban és harcokban a „Dávidok” jelleme Krisztusivá érik és így felkészülnek arra, hogy Isten népét vezessék. Jelenleg ilyen Dávidokért és Elizeusokért (is) kell imádkoznunk.

A Saulok a maguk királyságát építik – vagyis a bábeli tornyot Babilonban –, ami azt mondja: „építsünk magunknak; szerezzünk magunknak....hírnevet, stb. Tehát a Saulok maguknak építenek (miközben teljes mellszélességgel hiszik, hogy isten munkáját végzik), ami le fog omlani, míg a Dávidok Isten királyságát építik az apostolok és próféták alapkövére, a sarokkő pedig Krisztus és ez az építmény (a mennyei Jeruzsálem) örökre meg fog maradni.

Isten megítéli a Saulokat, a gonosz „pásztorokat”. (Ezékiel 34,1-10) Ítélet a hamis (béres) pásztorok fölött (Ezékiel 34,11-31) Az Úr pásztorol és Dávidot állít a nyáj élére (nem pedig fölé) - 34,23. Hasonló a helyzet ahhoz, ami az Egyiptomból kihozott Izraeliták nemzedékével történt: Látták Isten csodáit, átérték hatalmas szabadítását, átkeltek a sás-tengeren, ettek és ittak a szellemi kősziklából, aki Krisztus volt és mégis elhullottak a pusztában engedetlenségük és hitelenségük miatt. (1.Kor. 10,1-13; Zsid. 3,7-9) Itt Magyarországon is hasonlóan történt: az előző generáció (nemzedék) nem „akart” bemenni (vagyis harcolni)

az örökségébe és mi a pusztában születtünk. Most telik le a „40” év és mi itt állunk a „Jordán” előtt, hogy bemenjünk és elfoglaljuk szellemi örökségünket: Magyarországot, és learassuk a magyar emberi lelkek érett gabonatábláját. Ehhez kellene Józsuék és Kálebek, akik nem haltak meg a pusztában, mert más Szellem volt bennük, mint a hitetlen zsidókban. De méginkább kellene Dávidok (Istentől felkent apostolok) és Elizeusok (Istentől felkent próféták), hogy látást és stratégiát kapjunk a harchoz. Szellemi körülményesen kell átesnünk, különben nem állhatunk meg az ellenségeink előtt. Az evangélisták, pásztorok és tanítók az utómunkához szükségesek. Minden szolgálati ajándékra szükségünk van a felkészüléshez, de eddig nélkülöztük az apostolok és a próféták szolgálatát, mert a Saulok és Jézabelek üldözték és megölték őket. De eljött az ítélet ideje Isten házában! Istentől felkent vezetők kellene, kell a látás, a stratégia (haditerv), felhatalmazás és a kenet.

2004. február 21. - Budapest